

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Her er nyt fra Dødens Porte

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Her er nyt fra Dødens Porte", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 50.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid62274/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Da han Dødens Fyrste bandt
Bandt :, Fyrste bandt.
Raab al Ære, raab al Ære Lammet være,
Som den store Seyer vandt
Vandt :, Seyer vandt.

Nr. 298. - XV.

Her er nyt fra Dødens Porte.
Livel døde, syntes horte;
Men dog vandt alligevel. 22
Zion siunger ham i møde:
Da vor Samsom falt og døde,
Slug han Døden selv ihiel.
Trods Slangen! hans Hoved
Fik hvad ham var lovet.
Her har vi nu Manden,
Opstanden opstanden.
Triumph, Triumph, Victoria!
Vor Nat er plat forsvunden,
Vor Tiid er bliid oprunden.
Trods Satluns hele Lejr!
Guds Lam fik ham nu bunden,
Og vi deri har funden
En ævig ævig Sejr.
Triumph, Triumph, Victoria!
Hallelujah!
Triumph, Victoria!
Triumph, Triumph, Victoria!

2, 8: Jfr. Job. Ab. 3, 12.
Nr. 298 - XV. Original. Et påskedigt. — Linie 1: *Dødens Porte* jfr. Job 38, 17; Sl. 9, 14. — Linie 2: *Livel*; Jesus, Joh. 11, 25; 14, 6; Kol. 3, 4; Jfr. 1. 4: *ham*. — Linie 3-6: *vor Samsom* om Jesus; bagved ligger en allegorisk tydning af fortællingen om Samsons død, Dom. 16, 28-30; Jfr. nr. 51, 9, 6. — Linie 7, 14: *trods* lige meget med. — Linie 7-8: 1. Mos. 3, 15. — Linie 11: *Victoria* sejr. — Linie 12: *plat* fuldstændig. — Linie 13: *vor Tiid* den tid, som hører os til, modsat den forudgående tid, som var Satans og betød trædøm for os. — Linie 14: *Lejr* = hær.

Nr. 299. - XVI.

1.

I Dag skal alting siunge,
Hvad Hierte har og Tunge.
Sink og Basun her frem!
See! See hvor JEsus farer,
Med Seraphine Skarer,
Igiennem Skyen hiem.

23

2.

O see! den Engle-Vrimlen
Omkring Guds Stoel i Himlen,
Ved Lyden af hans Trin!
Den gamle udsf Dage
Selv rejser sig at tage
Imod sin Benjamin.

3.

Sid hos min højre Side!
Sid, siger han, du blide,
Al Verdens Liv og Soel!
Guds Hær med Lofsangs Toner,
Og alle Ældstes Kroner
Blev kast for Lammets Stoel.

Nr. 299 - XVI. Original. En himmelfartssalme. Til grund ligger evangeliet til Kristi himmelfartsdag, Mk. 16, 14-20, hvoraf v. 19 er benyttet. Salmen skildrer i v. 1 selve himmelfarten og derpå i v. 2-3, hvorledes Sønnen bliver modtaget i himlen af Fæderen, englene og de ældste; v. 4 tilskylder til uden tvivl at følge den himmelfarne. Det hele har en gripende vickelighed som et syn, digteren ser og rives med af (*see! see. 1, 4 -- a see. 2, 1 -- far efter ham. 4, 2*). -- 1, 3: Sink! zinks, krunhorn. -- 1, 5: Seraphine] serafers, se Es. 6, 2 flg. -- 1, 6: Ap. 6, 1, 9. -- 2, 1-2: Engleskaren samler sig om Guds trone (Stoel) for at være med ved modtagelsen. -- 2, 4: den gamle udsf Dage! Gud som der, der er fra evighed, Dan. 7, 9. 13. 22. -- 2, 6: sin Benjamin] måske at forstå ud fra 1. Mos. 35, 18, hvor Jakob afviser navnet Benoni, «min smertes søn», og giver sønnen navnet Benjamin, «lykkens søn» (Den danske Salmebog, nr. 216), eller svarere ud fra 1. Mos. 44, 20 flg., hvor Jakobs kærlighed til Benjamin skildres som så stor, at det er ham umuligt at undvære denne søn. -- 3, 4-5: Guds Hær] englene, 1. Mos. 32, 1-2 (Guds hær: nu ændret til «Guds lejre»); Jos. 3, 14; Lk. 2, 13; de Ældste] i Joh. Åb. fire og tyve kronede himmelvæsener, der omgiver Guds trone; de yder Gud hyldest ved at kaste deres kroner ned for ham, Joh. Åb. 4, 4. 10. Hær og Kroner er subjekt til Hær kast. For englenes vedkommende er meningen, at de kaster sig ned i tilbedelse.